

РАЙНЕР МАРИЯ РИЛКЕ НАСРЕЩНИ СТРОФИ

Превод от немски: Георги Мицков, 1979

chitanka.info

НАСРЕЩНИ СТРОФИ^[0]

*О, жени, които тук около нас
минавате, потънали в печал,
непощадени също, ала пак способни
като блажени щастие да давате.*

*Кажете, откъде
извличате отново бъдеще,
любимият когато се явява,
и то във повече, отколкото ще бъде някога?
Дори човекът, който знае разстоянието
до най-последната и непроменлива звезда,
остава удивен, когато пак открива
в сърцето ви могъщото пространство.
Как го спасявате от тоя шумен сбор?
О, пълни с извори и мрак.*

*Нима сте вие същите,
когато някога като деца
в училищния коридор тъй грубо
по-възрастният брат ви блъскаше?
Светици неизменни.*

*Тогавя ние, другите, деца все още,
без да усетим, погрожнявахме завинаги,
а вие бяхте като нафора
на Тайната вечеря.*

Да скъсате с вашето детство —

*това не ви наврежда. Изведнъж
като че ставахте по-съвършени,
допълнени във бога като чудо.*

*А ние, късове от планина,
момчета още, ние бяхме остри ръбове,
понякога изгладени щастливо;
о, ние, късове от канари,
се сгромолясвахме върху цветя.*

*Цветя от дълбините на земята,
обичани от всички корени,
на Евридика истински сестри
и вечно пълни от свещеното завръщане,
вървящи след възхода на мъжа.*

*Самите ние се раняваме,
обичаме да ни раняват и раняваме
и доброволно пак да бъдем наранявани.
Оръжия до възглавието на съня,
поставени от яростта.*

*Почти подслон сте вие,
там дето никой не закриля никого.
Подобно сянка от дървото на съня,
към всички вас се носят
мечтите на самотника.*
1912–1922

[0] Стихотворението е трябвало да бъде пето по ред сред „Дуинските елегии“, но впоследствие е заменено от елегията за „Акробатите“. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.